

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
w Poznaniu**

2013 -10- 23

Poznań, ...

WOO-I.4242.182.2013.ES

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 90 ust. 1 i 8 oraz art. 91 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. nr 199, poz. 1227 ze zm.), w związku z art. 106 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), po rozpatrzeniu wystąpienia Prezydenta Miasta Konina z dnia 05.07.2013 r., znak: UA.6740.148.2013, uzupełnionego pismem z 15.07.2013 r., złożonego w toku postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę

postanawiam

uzgodnić po przeprowadzeniu oceny oddziaływania na środowisko warunki realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie Zakładu Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Koninie wraz z infrastrukturą towarzyszącą – etap I, na działkach oznaczonych numerami ewidencyjnymi: 1436/4 i 1436/5, obręb Gosławice.

I. Na etapie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia:

1. Wykonać działania wskazane w punktach: I.2.2, I.2.3, I.2.5, I.2.7– I.2.9, I.2.11, I.2.15, I.2.17, I.2.22, I.2.25, I.2.26, I.2.30, I.2.38, I.2.39, I.3.3, I.3.6, I.3.8, I.3.10, I.3.13 – I.3.14, I.3.26, II.2.1, II.2.2, II.2.6 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Prezydenta Miasta Konina Nr 13 z dnia 19.07.2010 r., znak: OŚ.7624-17/10 zmienionej decyzją Nr 5 z 25.07.2012 r., znak: OŚ.6220.18.2012.
2. Instalację termicznego przekształcania odpadów wykonać przy założeniu wydajności 94 000 Mg/rok i średniej wartości opałowej odpadów 8 500 kJ/kg. Zainstalować jedną linię technologiczną o wydajności 12,05 Mg/h, dyspozycyjną przez 7 800 h/rok.
3. Instalację termicznego przekształcania odpadów eksploatować tak, by przy najbardziej niedogodnych termicznie warunkach pracy instalacji (np. w okresach częściowego wykorzystywania mocy spalania) kontrolowana temperatura strumienia spalin, równomiernie wymieszanych z powietrzem, w strefie po ostatnim doprowadzeniu powietrza do komory spalania, wynosiła co najmniej 850°C, a czas przebywania spalin w tej temperaturze wynosił co najmniej 2 sekundy.
4. Wykonać instalację odzysku energii jako kogeneracyjny układ z turbiną parową pracującą w układzie upustowo-kondensacyjnym.
5. Wykonać instalację waloryzacji żużli o kodzie 19 01 12 o wydajności 25 000 Mg/rok.
6. Miejsca magazynowania substancji niebezpiecznych zabezpieczyć i oznakować oraz wyposażać w odpowiedni sprzęt i substancje neutralizujące. Pojemniki magazynowe z substancjami niebezpiecznymi posadzić na szczelnych tacach o pojemności zapewniającej możliwość przejęcia całej ich objętości.
7. Cały system instalacji odprowadzania spalin wykonać w sposób umożliwiający pracę na podciśnieniu tak, aby w przypadku powstania ewentualnych nieszczelności spaliny nie wydostawały się na zewnątrz.
8. Zastosować wysokosprawny system odazotowania spalin, minimalizujący emisję NO_x

- metodą selektywnej redukcji niekatalitycznej SNCR z wykorzystaniem wody amoniakalnej.
9. Zastosować wysokosprawny system oczyszczania kwaśnych składników spalin metodą półsuchą - w celu redukcji związków SO₂, HF, HCL, połączoną z metodą strumieniowo-pyłową z wykorzystaniem węgla aktywnego - w celu redukcji metali ciężkich, dioksyn i furanów.
  10. Instalację wyposażyć w piec z ruchomym rusztem mechanicznym posuwisto-zwrotnym, pochylonym.
  11. Spaliny z procesu termicznego przekształcania odpadów, po przejściu przez system oczyszczania odprowadzać otwartym emitorem o wysokości wylotu min. 50 m n.p.t. i średnicy wylotu 1,4 m.
  12. Na wylotach zbiorników odpadów niebezpiecznych (popiołów lotnych z lejów pod kotłem i ekonomizerem oraz z instalacji do oczyszczania spalin) zastosować filtry workowe o gwarantowanym stężeniu pyłów za filtrem nie wyższym niż 10 mg/Nm³ oraz wyposażyć zbiorniki w urządzenia pozwalające na pneumatyczne pobieranie ich zawartości.
  13. W budynku zestalania i chemicznej stabilizacji popiołów lotnych i stałych produktów oczyszczania spalin zastosować rozdział lokalnego odciągu (w miejscach gdzie dochodzić będzie do podwyższonego pylenia) od systemu wentylacji. Dla każdego punktu emisyjnego zastosować filtry workowe o gwarantowanym stężeniu pyłów za filtrem nie wyższym niż 10 mg/Nm³.
  14. Przenośnik skośny za pomocą, którego transportowany będzie żużel z odzūlacza na plac przyjęcia żużla zaprojektować jako przykryty.
  15. Wszystkie prace związane z przetwarzaniem żużli i popiołów paleniskowych prowadzić w oddzielnej hali. W budynku waloryzacji żużla zastosować rozdział lokalnego odciągu (w miejscach gdzie dochodzić będzie do podwyższonego pylenia) od systemu wentylacji. Dla każdego punktu emisyjnego zastosować filtry workowe o gwarantowanym stężeniu pyłów za filtrem nie wyższym niż 10 mg/Nm³.
  16. W celu zminimalizowania możliwości niekontrolowanego rozprzestrzeniania się substancji odorowych poza przestrzeń bunkra i hali wyladunkowej w okresie przerw w funkcjonowaniu linii spalania odpadów, poza zespołem pobierania powietrza pierwotnego, zapewnić dodatkowy zespół wentylacyjny umożliwiający czerpanie powietrza z przestrzeni bunkra i odprowadzający go poprzez układ filtrów: workowego i węglowego, do komina wentylacyjnego.
  17. Na wylotach silosów sorbentu, cementu i węgla aktywnego zastosować filtry workowe o gwarantowanym stężeniu pyłów za filtrem nie wyższym niż 10 mg/Nm³.
  18. Prowadzić ciągły monitoring zawartości chloru w spalinach nieoczyszczonych za kotłem, przed wprowadzeniem spalin do systemu oczyszczania.
  19. Wykonać obliczenia rozprzestrzeniania substancji w powietrzu z uwzględnieniem najmniej korzystnych wyników pomiarów wielkości emisji uzyskanych w ramach wstępnych pomiarów wykonanych na podstawie art. 147 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska lub w ramach monitoringu. Analizę rozprzestrzeniania substancji w powietrzu wykonać w oparciu o aktualnie obowiązujące, referencyjne metodyki modelowania poziomów substancji w powietrzu. Wyniki tych obliczeń przedstawić Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oraz właściwemu organowi ochrony środowiska w terminie trzech miesięcy od oddania obiektu do użytkowania.
  20. Ścieki bytowe, ścieki z mycia powierzchni w budynku stabilizacji i zestalania popiołów oraz ścieki powstające w bunkrze (wody odciekowe) odprowadzać do zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej, na warunkach uzgodnionych z zarządcą sieci.

21. Ewentualne odcieki z placu przyjęcia żużla, magazynu sezonowania i czasowego składowania żużla oraz ścieki z mycia powierzchni w budynku waloryzacji żużla, po podczyszczeniu w osadniku i separatorze substancji ropopochodnych, wykorzystywać do procesu gaszenia żużla w odżuźlaczu.
22. Wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych i zadaszonych zakładu ujmować w wewnętrzny system kanalizacji deszczowej, oczyszczać w separatorze substancji ropopochodnych SR1 zintegrowanym z osadnikiem i odprowadzać do szczelnego zbiornika retencyjno-przeciwpożarowego. Zamontować separator o przepływie nominalnym co najmniej 50 l/s i przepływie maksymalnym co najmniej 250 l/s wyposażony w automatyczne zamknięcie pływakowe.
23. Ścieki z czyszczenia filtrów stacji uzdatniania wody, z odmulania kotłów oraz ścieki z mycia powierzchni w kotłowni i hali wyładunkowej oczyszczać w zakładowej podczyszczalni ścieków przemysłowych nr 1 składającej się z wysokosprawnego osadnika OS1 i separatora substancji ropopochodnych SR2 i odprowadzać do szczelnego zbiornika retencyjno-przeciwpożarowego.
24. Wykonać szczelny zbiornik retencyjno-przeciwpożarowy o pojemności co najmniej 1500 m³ wyposażony w przelew awaryjny i klapę burzową.
25. Rurociąg doprowadzający wodę sieciową do zbiornika wyposażyć w zawór odcinający jej dopływ w sytuacji maksymalnego napełnienia zbiornika.
26. Zgromadzone w zbiorniku retencyjno-przeciwpożarowym oczyszczone ścieki zmieszane z wodą z sieci wodociągowej zawracać i wykorzystywać w całości (poza sytuacjami awaryjnymi) do kolejnych etapów procesu technologicznego w zakładzie.
27. Bunkier na odpady wykonać jako szczelną, zagłębioną w terenie wannę, o pojemności zapewniającej możliwość przetrzymania odpadów przez okres 4-5 dób, wyposażoną w system zbierania wód odciekowych.
28. Plac sezonowania i czasowego magazynowania żużli wykonać jako szczelny, obudowany i zadaszony oraz wyposażony w układ pozwalający na ujęcie i odprowadzenie potencjalnych wód odciekowych.
29. Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych o kodzie 19 01 07*, popioły lotne zawierające substancje niebezpieczne o kodzie 19 01 13* oraz pyły z kotłów zawierające substancje niebezpieczne o kodzie 19 01 15* i ewentualnie, w przypadku wytworzenia, zużyty węgiel aktywny o kodzie 19 01 10*, przekształcać w instalacji zestalania i chemicznej stabilizacji odpadów o wydajności 7 000 Mg/rok.
30. Transport odpadów o kodach 19 01 07*, 19 01 10*, 19 01 13*, 19 01 15* do hali zestalania i chemicznej stabilizacji prowadzić za pomocą przenośników, w sposób uniemożliwiający emisję substancji do powietrza.
31. Odpady po procesie zestalania i chemicznej stabilizacji, podczas wstępnej fazy dojrzewania magazynować w wydzielonym miejscu na terenie hali zestalania i chemicznej stabilizacji, a następnie w hali magazynowania odpadów po zestalaniu i stabilizacji i przekazywać do unieszkodliwiania poprzez składowanie. Posadzkę w miejscach magazynowania ww. odpadów wykonać w sposób uniemożliwiający przenikanie substancji do środowiska gruntowo-wodnego.
32. Odpady komunalne i z mechanicznej obróbki w trakcie normalnego funkcjonowania zakładu przyjmować i magazynować wyłącznie w bunkrze.
33. W sytuacjach awaryjnych i podczas przestojów zakładu, przyjęte odpady belować i foliować, a następnie magazynować na szczelnym, wybetonowanym i skanalizowanym placu magazynowym na terenie zakładu. Po ponownym uruchomieniu instalacji zafoliowane odpady, poddawać termicznej obróbce po uprzednim rozdrobnieniu w bunkrze chwytakami suwnicy.
34. Niedopalone pozostałości odpadów wysegregowane podczas ręcznej separacji na

- etapie waloryzacji żużla magazynować w szczelnych kontenerach i zawracać do procesu termicznego przekształcania odpadów (bunkra).
35. Transport odpadów do projektowanego zakładu oraz ruch pojazdów ciężkich po terenie przedsięwzięcia prowadzić wyłącznie w porze dziennej, tj. w godzinach między 6:00, a 22:00. Nie dotyczy to pracy ładowarek.
  36. Roboty budowlane generujące uciążliwość akustyczną prowadzić w porze dziennej, tj. w godzinach między 6:00, a 22:00, z wyłączeniem czynności, które ze względów technologicznych nie mogą zostać wykonane w ww. czasie.
  37. W porze nocnej, tj. w godzinach od 22:00 do 6:00 wykluczyć pracę:
    - 1) Urządzeń i instalacji zlokalizowanych wewnątrz hali waloryzacji żużla oraz wylotów odciągów powietrza z tej hali,
    - 2) Urządzeń i instalacji zlokalizowanych wewnątrz hali zestalania i chemicznej stabilizacji i związanych z nią wylotów odciagu powietrza.
  38. W przypadku przekroczenia przez urządzenie poziomu 85 dB, w pomieszczeniach, w których utworzone zostaną stanowiska pracy, zastosować dla tego urządzenia izolację dźwiękochłonną, która zmniejszy poziom emisji hałasu poniżej wartości 85 dB.

Inwestor:

Miejski Zakład Gospodarki
Odpadami Komunalnymi Spółka z o.o.
ul. Sulańska 13
62-510 Konin

Uzasadnienie

Do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu 08.07.2013 r. wpłynęło pismo Prezydenta Miasta Konina z dnia 05.07.2013 r., znak: UA.6740.148.2013 o uzgodnienie warunków realizacji przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę dla przedsięwzięcia polegającego na budowie Zakładu Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Koninie przy ul. Sulańskiej. Do ww. wystąpienia o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia Prezydent Miasta Konina załączył kopię wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę z 26.06.2013 r., kopię decyzji: Nr 13 o środowiskowych uwarunkowanych z dnia 19.07.2010 r., znak: OŚ.7624-17/10, Nr 1 z 26.04.2011 r., znak: OŚ.6220-19/2011 przenoszącą na Miejski Zakład Gospodarki Odpadami Komunalnymi Spółka z o.o. z siedzibą przy ul. Sulańskiej 13, 62-510 Konin decyzję nr 13 z dnia 19.07.2010 r., znak: OŚ.7624-17/10 oraz załączył decyzję Nr 5 z 25.07.2012 r., znak: OŚ.6220.18.2012, zmieniającą decyzję nr 13 o środowiskowych uwarunkowanych z dnia 19.07.2010 r., znak: OŚ.7624-17/10, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, projekt zagospodarowania terenu oraz projekt technologii. Ponadto, pismem z 15.07.2013 r., znak: UA.6740.148.2013 Prezydent Miasta Konina przesłał do tut. organu poprawiony wniosek Inwestora z 12.07.2013 r. o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę Zakładu Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Koninie wraz z infrastrukturą towarzyszącą – etap I, na działkach oznaczonych numerami ewidencyjnymi: 1436/4 i 1436/5, obręb Gosławice, wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, projektem zagospodarowania terenu i technologią, zwracając się jednocześnie o potraktowanie przesłanej przy wniosku z 05.07.2013 r. dokumentacji za nieaktualną. Prezydent Miasta Konina w piśmie z 15.07.2013 r. wskazał również strony przedmiotowego postępowania.

Z uwagi na fakt, iż przesłane przy wystąpieniu z 05.07.2013 r., znak: UA.6740.148.2013 o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia

decyzje nie posiadały oznaczenia i podpisu organu, który je wydał, tut. organ pismem z 05.08.2013 r. zwrócił się o przesłanie właściwych kopii tych decyzji. Ponadto, odnosząc się do pisma z 15.07.2013 r., znak: UA.6740.148.2013, w którym Prezydent Miasta Konina wskazał strony w przedmiotowym postępowaniu, zgodnie z art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. tj. z 2010 r., Nr 243, poz. 1623 ze zm.), tutejszy organ zwrócił uwagę, iż liczba stron w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia była większa i zwrócił się jednocześnie o zweryfikowanie i ponowne przesłanie do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Poznaniu aktualnego wykazu ustalonych stron postępowania. W odpowiedzi na powyższe Prezydent Miasta Konina przesłał kopie przedmiotowych decyzji oznaczonych i podpisanych przez właściwy organ. Ponadto, ww. piśmie ustalił ostatecznie krąg stron w przedmiotowym postępowaniu.

Przedmiotowe przedsięwzięcie jest wymienione w:

- a) § 2 ust. 1 pkt 41 - instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych,
- b) § 2 ust. 1 pkt 46 - instalacje do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznego przekształcania odpadów, krakingu odpadów, fizykochemicznej obróbki odpadów (proces D9 unieszkodliwiania odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21)) o wydajności nie mniejszej niż 100 ton dziennie, z wyłączeniem instalacji spalających odpady będące biomasą w rozumieniu przepisów o standardach emisyjnych z instalacji,
- c) § 3 ust. 1 pkt 52 lit. b - zabudowa przemysłowa, w tym zabudowa systemami fotowoltaicznymi, lub magazynowa, wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 1 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a,
- d) § 3 ust. 1 pkt 80 – instalacje związane z odzyskiem lub unieszkodliwianiem odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41-47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów,

rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397 ze zm.), a więc przeprowadzenie jego oceny oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne.

Obowiązek ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. nr 199, poz. 1227 ze zm.) nałożył Prezydent Miasta Konina w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Nr 13 z 19.07.2010 r. znak: OŚ.7624-17/10. Powyższa decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana była dla Związku Międzygminnego Koniński Region Komunalny, dla przedsięwzięcia pod nazwą "Projektowanie i budowa instalacji do termicznego unieszkodliwiania i energetycznego wykorzystania odpadów i

osadów ściekowych (ZTUO)” realizowanego na działkach o numerach ewidencyjnych 1436/3, 1436/4, 1436/5, obręb Gosławice oraz na działkach o numerach ewidencyjnych 45/3, 45/4 obręb Maliniec w Koninie. Decyzją Nr 1 z 26.04.2011 r., znak: OŚ.6220-19/2011 Prezydent Miasta Konina przeniósł na Miejski Zakład Gospodarki Odpadami Komunalnymi Spółka z o.o. z siedzibą przy ul. Sulańskiej 13, 62-510 Konin decyzję Nr 13 z dnia 19.07.2010 r., znak: OŚ.7624-17/10, a decyzją Nr 5 z 25.07.2012 r., znak: OŚ.6220.18.2012 zmienił decyzję Nr 13 o środowiskowych uwarunkowanych z dnia 19.07.2010 r., znak: OŚ.7624-17/10 w zakresie nazwy zadania z brzmienia: ”Projektowanie i budowa instalacji do termicznego unieszkodliwiania i energetycznego wykorzystania odpadów i osadów ściekowych (ZTUO)” na nazwę o brzmieniu: ”Projektowanie i budowa Zakładu Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Koninie”.

Zgodnie z art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organem właściwym w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w toku ponownej oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.

W trakcie prowadzonego postępowania, na podstawie art. 50 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, pismem z 12.08.2013 r., Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu wezwał pełnomocnika Inwestora do uzupełnienia raportu w zakresie ochrony powietrza, hydrogeologii, gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadami, ochrony przed hałasem oraz pozostałych braków, rozbieżności i nieścisłości występujących w złożonej dokumentacji. 14.08.2013 r. w siedzibie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu odbyło się spotkanie z udziałem m.in. osób opracowujących raport o oddziaływaniu na środowisko, na którym został omówiony zakres uwag zawartych w wezwaniu z 12.08.2013 r. W dniu 22.08.2013 r. pełnomocnik Inwestora przedstawił uzupełnienie do Projektu Zagospodarowania Terenu Zakładu Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Koninie tj. opis oddziaływania inwestycji na otoczenie oraz zaktualizowany spis treści. W dniach 27.08.2013 r. i 04.09.2013 r. przedłożył natomiast uzupełnienie do raportu. Z uwagi na fakt, iż przedstawione wyjaśnienia nie czyniły zadość wezwaniu, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, pismem z 16.09.2013 r. ponownie wezwał pełnomocnika Inwestora do uzupełnienia raportu o oddziaływaniu na środowisko w zakresie ochrony powietrza, hydrogeologii, gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadami, ochrony przed hałasem jak i występujących w dalszym ciągu pozostałych braków, rozbieżności i nieścisłości. Ponadto, 16.09.2013 r. w siedzibie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu odbyło się ponowne spotkanie z udziałem m.in. osób opracowujących raport o oddziaływaniu na środowisko, na którym został omówiony zakres występujących w dokumentacji braków. 18.09.2013 r. do tut. organu wpłynęło uzupełnienie raportu o oddziaływaniu na środowisko, będące odpowiedzią na wezwanie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu. Po przeprowadzeniu analizy dokumentacji, stwierdzono, że zebrane materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w przedmiotowej sprawie.

Na podstawie art. 90 ust. 2 pkt 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko pismem z 19.09.2013 r., znak: WOO-I.4242.182.2013.ES Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu wystąpił do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Koninie o wydanie opinii w sprawie realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. W dniu 16.10.2013 r. do tut. organu wpłynęła opinia sanitarna z 11.10.2013 r., znak: ON.NS-72/2/5-25/13, w której Państwowy Powiatowy Inspektor

Sanitarny w Koninie pozytywnie bez zastrzeżeń zaopiniował warunki realizacji przedmiotowej inwestycji w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych.

Ponadto, na podstawie art. 90 ust. 2 pkt. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, pismem z 19.09.2013 r., znak: WOO-I.4242.182.2013.ES wystąpił Prezydenta Miasta Konina o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w trybie art. 33-36 i 38 ww. ustawy. Z pisma Prezydenta Miasta Konina z 17.10.2013 r. znak: UA.6740.148.2013 wynika, iż obwieszczeniem z 23.09.2013 r. poinformował on społeczeństwo o przystąpieniu do przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wskazując w obwieszczeniu 21-dniowy termin składania uwag i wniosków (od 24 września 2013 r. do 15 października 2013 r.). Przedmiotowe obwieszczenie zostało zdjęte z tablicy ogłoszeń w dniu 16 października 2013 r. Z ww. pisma Prezydenta Miasta Konina wynika również, iż w dniu 09.10.2013 r. przeprowadzona została rozprawa administracyjna otwarta dla społeczeństwa. Prezydent Miasta Konina załączył do przedmiotowego protokołu z rozprawy administracyjnej. Z protokołu wynika, iż na rozprawie nie zgłoszono żadnych uwag, wniosków i zastrzeżeń. Ponadto, pismem z 21.10.2013 r. Prezydent Miasta Konina poinformował tutejszy organ, iż do dnia 21.10.2013 r. nie wniesiono żadnych uwag i wniosków do przedmiotowej inwestycji.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu w toku postępowania wystąpił pismem 09.08.2013 r. do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego o informację, czy przedmiotowa inwestycja jest zgodna z Planem Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego. Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego pismem z 03.09.2013 r. DSR-II-2.721.50.2013 potwierdził, że przedmiotowe przedsięwzięcie zostało wpisane do ww. planu.

Dla terenu inwestycji obowiązuje zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Konina w granicach byłej strefy ochronnej huty aluminium, zatwierdzona Uchwałą Nr 118 Rady Miasta Konina z dnia 26 maja 1999 roku, wg której działki o numerach 1436/4 i 1436/5 położone w obrębie Gosławice znajdują się na terenie oznaczonym w planie symbolem 14P/S – tereny produkcji przemysłowej, baz i składów.

Wniosek Prezydenta Miasta Konina o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia dotyczy budowy Zakładu Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Koninie wraz z infrastrukturą towarzyszącą – etap I, na działkach oznaczonych numerami ewidencyjnymi: 1436/4 i 1436/5, obręb Gosławice. Nazwa planowanego przedsięwzięcia, zgodnie z decyzją Nr 5 z dnia 25.07.2012 r., znak: OIŚ.6220.18.2012, zmieniającą decyzję Nr 13 Prezydenta Miasta Konina z dnia 19.07.2010 r., znak: OŚ.7624-17/10 brzmi natomiast: „Projektowanie i budowa Zakładu Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Koninie”. Jednakże uwzględniając fakt, iż przedmiotowe przedsięwzięcie realizowane będzie etapami (poszczególnymi zadaniami inwestycyjnymi), a wniosek o pozwolenie na budowę nie może dotyczyć etapu projektowania oraz biorąc pod uwagę zakres inwestycji opisany w złożonej dokumentacji należy uznać, iż dotyczy ono tej samej instalacji, dla której wydana została decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach tj. instalacji do termicznego unieszkodliwiania i energetycznego wykorzystania odpadów.

Przedmiotowe przedsięwzięcie pn.: Zakład Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych (dalej ZTUOK) przy ul. Sulańskiej w Koninie, planowane jest w ramach realizacji projektu pt.: „Uporządkowanie Gospodarki Odpadami na Terenie Subregionu Konińskiego”. Teren przeznaczony pod realizację inwestycji w ramach etapu I zlokalizowany został na działkach o numerach ewidencyjnych: 1436/5 i 1436/4, obręb Gosławice. Zgodnie z

informacją zawartą w raporcie, ciepłociąg, przyłączy wodno – kanalizacyjne, zrzut wody deszczowej ze zbiornika zostaną objęte osobnymi postępowaniami administracyjnymi jako kolejne etapy inwestycyjne. Głównym celem budowy ZTUOK jest redukcja masy odpadów komunalnych kierowanych do unieszkodliwiania przez składowanie z jednoczesnym wykorzystaniem właściwości energetycznych odpadów, poprzez ich termiczne przekształcanie połączone z odzyskiem i przetwarzaniem odzyskanej energii. Odpady do ZTUOK dostarczane będą transportem samochodowym bezpośrednio z terenu gmin objętych przedsięwzięciem oraz z istniejącej sortowni odpadów, zlokalizowanej na terenie Miejskiego Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi w Koninie, sąsiadującej od strony północnej z zakładem skąd pochodzą będą pozostałości po sortowaniu zmieszanych odpadów komunalnych.

W ramach planowanego przedsięwzięcia przewiduje się m.in.:

1. Adaptację terenu do nowych potrzeb,
2. Wybudowanie instalacji termicznego unieszkodliwiania odpadów komunalnych zawierającej jedną linię technologiczną, o wydajności 12,05 Mg/h przy wartości opałowej 8,5 MJ/kg; zakłada się pracę ciągłą przez 24 h na dobę, 7 dni w tygodniu z gwarantowaną ilością godzin dyspozycyjności 7800 h/rok; wydajność roczna ZTUOK wyniesie 94 000 Mg/rok,
3. Wykonanie instalacji waloryzacji żużli w celu możliwości dalszego ich zagospodarowania dla celów przemysłowych o szacunkowej wydajności 25 000 Mg/rok,
4. Wykonanie instalacji zestalania i chemicznej stabilizacji popiołów i stałych pozostałości z procesu oczyszczania spalin o wydajności – 7000 Mg/rok.

W instalacji będą termicznie przekształcane następujące odpady:

- inne odpady z mechanicznej obróbki odpadów komunalnych o kodzie 19 12 12,
- zmieszane odpady komunalne o kodzie 20 03 01.

Zakład Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów zostanie wyposażony w kondensacyjno-upustową turbinę parową, która umożliwi wytworzenie co najmniej 6,75 MWe energii elektrycznej w trybie pracy kondensacyjnej oraz 15,4 MWt energii cieplnej w pełnym skojarzeniu.

Do najistotniejszych cech planowanego przedsięwzięcia należą:

1. Ruszt pochyły chłodzony powietrzem, zapewniający możliwość spalania odpadów o różnej wartości opałowej, wilgotności i uziarnieniu,
2. Piec odzysknicowy parowy zintegrowany z kotłem o parametrach pary 40bar/400°C zabezpieczony przed powstawaniem korozji wysokotemperaturowej,
3. Optymalny odzysk energii zawartej w odpadach,
4. Skojarzone wytwarzanie energii elektrycznej i cieplnej,
5. Podgrzewanie wody z miejskiej sieci ciepłowniczej i zaopatrywanie sieci publicznej w energię elektryczną,
6. Oczyszczanie spalin z efektywnym systemem, typu selektywnej niekatalitycznej redukcji tlenków azotu SNCR oraz pół-suchym systemem oczyszczania spalin w celu redukcji emisji kwaśnych zanieczyszczeń, pyłów, metali ciężkich oraz dioksyn i furanów.

Układ wjazdu i wyjazdu na teren inwestycji zaprojektowano od strony istniejącej ulicy Sulańskiej. W rejonie tym zlokalizowano w drogach wagi samochodowe. Od strony północnej, wzdłuż dłuższego boku działki, zaprojektowano główny obiekt technologiczny, który mieścić będzie m.in. funkcje takie jak: strefa przyjęcia odpadów, bunkier

magazynowania odpadów, kocioł spalania, maszynownia turbiny, zespół oczyszczania spalin z kominem, zespół zestalania popiołów i odpadów oraz inne obiekty związane z technologią. Po stronie południowej tego obiektu zaplanowano belownicę z magazynem czasowym oraz inne obiekty techniczne. Po drugiej stronie działki, od południa, zaprojektowano magazynowanie i waloryzację żużla. W części południowo-wschodniej terenu zlokalizowano budynek socjalno-biurowy. Całość uzupełniają obiekty i instalacje technologiczne i techniczne, zbiornik wody ppoż., oraz sieci uzbrojenia terenu. Zaprojektowano układ drogowy łączący wszystkie budynki i obiekty. Zaplanowany układ drogowy spełniać będzie również rolę dróg pożarowych. W rejonie budynku socjalno-biurowego zlokalizowany zostanie parking na 17 miejsc postojowych dla pracowników, w tym 1 miejsce postojowe dla osób niepełnosprawnych. Dodatkowo w północno-zachodniej części inwestycji zaprojektowano 8 miejsc parkingowych. W zagospodarowaniu terenu inwestycyjnego zostanie również przewidziane miejsce na tablicę monitoringową, która w celach informacyjnych i kontrolnych będzie wyświetlała na bieżąco wartości emisji substancji do powietrza z funkcjonowania ZTUOK.

Planowana inwestycja obejmuje następujące węzły technologiczne:

1. Węzeł przywozu i wyładunku odpadów,
2. Węzeł magazynowania odpadów i surowców,
3. Węzeł załadunku odpadów do procesu spalania,
4. Węzeł spalania odpadów,
5. Węzeł odzysku energii i konwersji energii ,
6. Węzeł oczyszczania spalin,
7. Węzeł przetwarzania żużla,
8. Węzeł zestalania i stabilizacji odpadów poprocesowych.

Główny budynek technologiczny ograniczony będzie wspólną kubaturą, ale będzie składać się z 4 części wydzielonych technologicznie: hali wyładunkowej z bunkrem magazynowania odpadów, budynku kotła, budynku maszynowni turbiny oraz budynku oczyszczania spalin. Hala wyładunkowa stanowić będzie osłonę strefy rozładowywania odpadów do bunkra. Przewidziano cztery stanowiska rozładunku samochodów do bunkra zamykane sterowanymi klapami. Stanowiska rozładowywania samochodów wykonane będą tak, by rozładowywane odpady zsuwały się do bunkra po odpowiednio ukształtowanej zsuwni w posadzce hali wyładunkowej. Przewidziano, korzystne ze względów ochrony środowiska, zastosowanie urządzenia do rozdrabniania odpadów o większych wymiarach uniemożliwiających ich spalenie w ZTUOK, które zapewni 100% zabezpieczenie bloku technologicznego przed awariami. Urządzenie to projektuje się jako mobilne, usytuowane poza halą wyładunkową z wyrzutem rozdrobnionych odpadów do kontenera. Bunkier na odpady zostanie zaprojektowany tak, aby jego pojemność zapewniła zapas odpadów komunalnych na 5 dni. Bunkier wyposażony zostanie w 2 suwnice na jednym podtorzu. W ścianach bunkra przewidziane będą otwory nawiewu powietrza z żaluzjami oraz miejsce do poboru próbek odpadów z bunkra. Bunkier pozwoli dodatkowo, aby przed załadowaniem odpadów do lejów załadowniczych (zasypowych) operatorzy suwnic, znajdujący się w kabinach, usytuowanych ponad bunkrem, manipulując chwytakami, mogli przynajmniej częściowo homogenizować odpady pochodzące z różnych partii. W stropie bunkra zostaną zainstalowane cyfrowe kamery termowizyjne, które monitorować będą w określonym cyklu powierzchnię warstwy odpadów w bunkrze. Przewidziano również system automatycznego gaszenia z wykorzystaniem piany. Aby uniknąć przedostawania się na zewnątrz niekontrolowanej emisji odorów i pyłów oraz zapobiec wzrostowi stężenia metanu wydzielającego się w procesie fermentacji, w hali i bunkrze zostanie zainstalowany system

zasysania powietrza. Powietrze pobierane z bunkra, a jednocześnie z hali wyładunkowej, będzie wykorzystane w procesie spalania, co zagwarantuje niewydostawanie się odorów na zewnątrz instalacji.

W przypadku wyłączenia z eksploatacji ZTUOK, wymagane będzie awaryjne „przechowanie” strumienia odpadów. Odpady te będą magazynowane na wydzielonym placu (teren ZTUOK) – magazynowane odpady będą wcześniej foliowane celem ograniczenia emisji zapachowych i pyłowych do powietrza oraz ograniczenia negatywnego wpływu na odpady warunków atmosferycznych. ZTUOK zostanie wyposażony w: instalację belowania odpadów.

W budynku kotła z budynkiem maszynowni turbiny znajdować się będą konstrukcje wsporcze pod kocioł. Konstrukcje te będą posadowione na wspólnej z budynkiem kotła płycie fundamentowej. W hali będzie znajdować się maszynownia turbiny w niezależnym (wydzielonym) pomieszczeniu hali. W budynku będzie znajdować się również stacja demineralizowania wody. Podstawowym urządzeniem bloku spalania będzie kocioł parowy rusztowy opalany odpadami komunalnymi. Kocioł będzie walczakowym kotłem parowym, pary przegrzanej, z naturalną cyrkulacją. Palenisko rusztowe będzie się charakteryzować: modułową budową rusztu o zunifikowanych szeregach wymiarowych, indywidualnym regulowaniem ilości powietrza pierwotnego doprowadzanego do poszczególnych sekcji wzdłuż pokładu rusztu, z możliwością indywidualnej regulacji prędkości przemieszczania się warstwy spalanych odpadów na poszczególnych sekcjach, wzdłuż pokładu rusztu, możliwością regulacji położenia strefy maksymalnego palenia się odpadów na ruszcie, celem jej optymalnego „ułożenia” względem komory dopalania i pierwszego ciągu kotła odzyskowego, rusztowinami wykonanymi ze stali o wysokiej zawartości chromu, zaprojektowanymi tak, aby zachodziło ich wydajne chłodzenie, rozwiązaniem konstrukcyjnym rusztowin zapewniającym możliwość ich samooczyszczenia, wysoką trwałością i możliwością wymiany pojedynczych, uszkodzonych rusztowin. We wżernikach na ścianie przedniej komory spalania zainstalowane zostaną odpowiednio chłodzone kamery do obserwowania procesu spalania na ruszcie. Dla ZTUOK zastosowany będzie ruszt ruchomy mechaniczny (posuwisto-zwrotny), pochylony. Ruszt będzie wyposażony w odzūżlacz z zamknięciem wodnym. Geometria paleniska w połączeniu z komorą dopalania w pierwszym ciągu, umożliwi utrzymywanie minimalnej temperatury gazów spalinowych 850°C przy wystarczająco dużym czasie zatrzymania (co najmniej 2 sekundy). System powietrza spalania obejmuje kompletny system powietrza pierwotnego i wtórnego łącznie z wentylatorami zasysania powietrza, aż do rozdzielacza powietrza wraz z odpowiednimi klapami regulacji powietrza. Wielkość całkowitej ilości powietrza pierwotnego i wtórnego będzie regulowana prędkością obrotową wentylatorów. Do podawania powietrza przewidziano dmuchawy osiowe. Otwór zasysania powietrza pierwotnego znajdować się będzie wewnątrz bunkra odpadów. Powietrze pierwotne wymagane do spalania na ruszcie będzie zasysane wentylatorem z bunkra odpadów, wstępnie podgrzewane w wymienniku parowo- powietrznym i będzie wdmuchiwane przez ruszt paleniskowy do łoża odpadów. Powietrze wtórne będzie zasysane wentylatorem z płaszcza kotła kotłowni. Będzie ono podawane na dwóch płaszczyznach na przejście komory spalania do wyciągu kotła, w celu doprowadzenia tlenu brakującego do pełnego dopalania, ograniczenia temperatury gazów spalinowych i w celu optymalnego wymieszania gazów spalinowych wydzielanych z komory spalania. Komora paleniskowa wyposażona zostanie w zasilane olejem opałowym palniki rozruchowo-wspomagające. ZTUOK będzie wyposażony w automatycznie działający system wygaszania rusztu dla sytuacji awaryjnych np.: pożaru lub przekroczenia emisji substancji niebezpiecznych do powietrza atmosferycznego, wraz z systemem wycofania rusztu z komory paleniska.

Odzysk energii z odpadów odbywać się będzie najpierw w kotle odzysknicowym poziomym, zintegrowanym z paleniskiem, gdzie energia gorących spalin ulegać będzie przekształceniu w energię pary (o parametrach 400°C i 40 bar). W kolejnej fazie odzysku, energia pary zostanie wykorzystana do produkcji energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu. Instalacja odzysku energii zostanie zaprojektowana, jako kogeneracyjny układ kolektorowy, z turbiną parową pracującą w układzie upustowo-kondensacyjnym. Energia elektryczna produkowana będzie z nadmiarem w stosunku do własnych potrzeb, a jej nadmiar będzie sprzedawany.

Budynek oczyszczania spalin będzie połączony technologicznie z budynkiem kotła. Gazy ze spalania będą przechodzić kolejno przez: kocioł odzysknicowy, instalację oczyszczania spalin, wentylator ciągu, komin odprowadzający spaliny do atmosfery. W budynku będzie znajdować się 50-metrowy komin posadowiony na fundamencie. Instalacja wyposażona będzie w ciągły monitoring spalin oparty o metody referencyjne, połączony z automatyką ZTUOK. Przewiduje się zastosowanie węzła oczyszczania spalin z wykorzystaniem technologii pól suchej, w celu redukcji kwaśnych związków SO₂, HF, HCl (wykorzystany zostanie reagent na bazie wapna), połączonej z wykorzystaniem metody strumieniowo-pyłowej i użyciem węgla aktywnego w celu redukcji emisji metali ciężkich w postaci gazowej i pyłów, substancji organicznych w postaci gazów i par, w przeliczeniu na całkowity węgiel organiczny (TOC) oraz dioksyn i furanów. Koncepcja oczyszczania gazów odlotowych ze względu na drogę spalin opierać się będzie na następujących komponentach:

- a. absorber natryskowy do schładzania i kondycjonowania gazów odlotowych przy jednoczesnym wytrącaniu kwaśnych komponentów gazów (w szczególności HCl, HF i SO_x) poprzez wtryskiwanie mleka wapiennego;
- b. reaktor przepływowy z suchym wtryskiem sproszkowanego węgla aktywnego z pieca trzonowego do efektywnego wytrącania lotnych metali ciężkich (w szczególności rtęci) oraz toksycznych komponentów organicznych (w szczególności PCDD/F);
- c. wytrącanie wartości szczytowych zanieczyszczeń - wtrysk Ca(OH)₂;
- d. filtr tkaninowy do zaawansowanego wytrącania zawartych w gazie odlotowym cząsteczek zanieczyszczeń składających się w większości z pyłów lotnych, soli reakcyjnych oraz naładowanego węgla aktywnego;
- e. ciąg ssący do eliminowania całkowitych strat ciśnienia na instalacji oraz tłoczenia gazu odlotowego przez instalację;
- f. tłumik do minimalizacji emisji hałasu,
- g. komin do odprowadzania oczyszczonych gazów odlotowych wraz z pomiarem emisji.

Przewiduje się zainstalowanie następujących urządzeń pomocniczych procesu oczyszczania spalin. Silosy stałych produktów oczyszczania spalin będą wyposażone w urządzenia skutecznego odfiltrowywania powietrza odlotowego oraz urządzenia pozwalające na pneumatyczne, bezpyłowe pobieranie załadowanych produktów reakcji oczyszczania spalin, z zabezpieczeniami przed wytworzeniem się próżni w silosie podczas rozładowywania jego zawartości. W ramach segmentu oczyszczania spalin przewidziano wykonanie stacji przygotowania mleczka wapiennego jako jednej z możliwych postaci sorbentu dozowanego do absorbera. Instalacja oczyszczania spalin zaprojektowana jest na 24-godzinną eksploatację w trybie ciągłym.

Popioły lotne pochodzące z lejów pod kotłem i ekonomizerem (wymieniakiem) oraz z instalacji do oczyszczania spalin będą grupowane i transportowane do systemu stabilizacji i zestalania. Transport prowadzony będzie przy pomocy przenośników. Do stabilizacji i zestalania odpadów zastosowana zostanie linia technologiczna wykorzystująca metody chemiczno-fizyczne pozwalające na przygotowanie stabilizatu (w formie średniej wielkości

bloczków). Węzeł unieszkodliwiania popiołów lotnych i stałych produktów oczyszczania spalin będzie zlokalizowany w osobnym budynku w sąsiedztwie budynku głównego. Budynek zestalania popiołów i stałych odpadów procesu spalania zostanie zaprojektowany jako jednokondygnacyjny z poziomami technologicznymi ze wspólną ścianą z częścią budynku głównego technologicznego. W skład linii do stabilizowania i zestalania popiołów lotnych i stałych produktów oczyszczania spalin wejdą: 3 szt. silosów popiołu wraz z wyposażeniem, 4 szt. silosów dodatków zestalających wraz z wyposażeniem, przenośniki ślimakowe, zbiorniki pomocnicze na rozczynione dodatki stabilizujące, mieszarka, instalacja do wytwarzania wodnych reagentów, system dozowania dodatków stabilizujących, zestalających, popiołu, wody, sprężonego powietrza, instalacja do uzupełniania i modyfikowania mieszanki, system podajników i taśmociągów, prasa do wytwarzania kostek, pakowarko-powlekarka, wagi, urządzenie do poboru próbek i lokalny system sterowania. Po procesie zestalania i stabilizacji odpady o kodzie 19 03 05 będą około 30 dni magazynowane na terenie ZTUOK. Po okresie magazynowania na terenie ZTUOK, scalony i zestabilizowany odpad będzie przekazany do składowania na składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne.

W zakresie instalacji w budynku waloryzacji żużla przewidziano funkcjonowanie następujących urządzeń: przesiewacza, kruszarki, przenośników do międzyoperacyjnego transportu przetwarzanych żużli i do transportu żużli do placu sezonowania (starzenia), zespołu sit o zróżnicowanych możliwościach ustawienia wielkości ziaren, urządzenia do odzysku złomu metali żelaznych i nieżelaznych, kontenerów do okresowego magazynowania wysortowanych frakcji złomu metali żelaznych i nieżelaznych, lub innych urządzeń równoważnych, gwarantujących odpowiednią obróbkę i segregację żużla.

Dla potrzeb przyjęcia żużla z przenośników taśmowych z budynku technologicznego projektuje się plac przyjęcia żużla w sąsiedztwie placu magazynowania i sezonowania żużla, wykonanego jako płyta szczelna, żelbetowa zadaszona. W miejscu spadania żużla pod transporterami projektuje się bunkier żelbetowy z odwodnieniem. Dla potrzeb sezonowania żużli i popiołów z procesu spalania przewidziano zadaszone boksy magazynowe. Plac przyjęcia żużla będzie technologicznie powiązany z głównym budynkiem technologicznym. W miejscu dostarczania żużla na plac przewidziano zbiornik żelbetowy z suwnicą. Za pośrednictwem leja zsykowego plac przyjęcia żużla będzie połączony z budynkiem waloryzacji żużla.

Instalacja wyposażona będzie w dwie automatyczne wagi pomostowe służące do ważenia pojazdów. Wszystkie samochody wjeżdżające z odpadami będą ważone dwukrotnie (przy wjeździe i wyjeździe) na wagach pomostowych wyposażonych w komputerowy system ważenia, celem określenia ilości wwożonych odpadów. Również w przypadku wywożenia odpadów technologicznych (np. żużle, popioły, pozostałości z oczyszczania spalin) oraz odzyskanych w trakcie procesu przetwarzania surowców wtórnych (np. złom), będzie prowadzona procedura ważenia. System będzie zapewniał: kontrolę ilościową, jakościową oraz kontrolę pochodzenia odpadów dostarczanych do zakładu, detekcję pierwiastków promieniotwórczych, ewentualnie wwożonych do zakładu wraz z odpadami, dokumentowanie fotograficzne ważonych transportów. Przewidziano także zainstalowanie wyposażenia dodatkowego, tj. kamery sterowanej z portierni wraz z monitorem. Dane o wadze pojazdów będą zbierane i przesyłane do centralnego systemu informatycznego.

W niniejszym postanowieniu podtrzymano część warunków określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Prezydenta Miasta Konina Nr 13 z dnia 19.07.2010 r., znak: OŚ.7624-17/10 zmienionej decyzją Nr 5 z 25.07.2012 r., znak: OŚ.6220.18.2012, dotyczących wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia oraz dotyczących wymagań ochrony środowiska. Część warunków decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach została zmieniona (z uwagi na przyjęte rozwiązania projektowe) bądź doprecyzowana po przeprowadzeniu ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Ponadto, część warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dotyczyła zagadnień jakie Inwestor winien zawrzeć w projekcie budowlanym.

W dokumentacji przedstawiono obliczenia efektywności energetycznej instalacji dla najmniej korzystnych warunków, przy założeniu następujących parametrów zagwarantowanych przez wykonawcę w kontrakcie tj. turbozespół umożliwiający uzyskanie: mocy elektrycznej przy pracy na pełnej kondensacji – 6750 kW, mocy elektrycznej przy pracy na pełnej kogeneracji – 4150 kW i mocy cieplnej przy pracy w pełnej kogeneracji – 15 400 kW. Ponadto, założeniami do powyższych obliczeń były: wydajność instalacji – 94 000 Mg odpadów na rok i średnia wartość opałowa odpadów równa 8,5 GJ/Mg. Obliczenia potwierdzają, że nawet przy najmniej korzystnych założeniach planowana instalacja termicznego przekształcania odpadów będzie spełniała wymogi Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy (Dz. U. UE L.08.312.3), zgodnie z którymi, warunkiem przetwarzania odpadów obejmującym spalanie lub współspalanie jest odzyskiwanie energii przy wysokim poziomie efektywności energetycznej. Zgodnie z ww. dyrektywą nowoprojektowane instalacje powinny posiadać efektywność energetyczną na poziomie co najmniej 0,65.

W raporcie o oddziaływaniu na środowisko Inwestor wykazał, że planowane przedsięwzięcie będzie spełniać wymagania zawarte w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 marca 2002 r. w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów (Dz. U. Nr 37, poz. 339 ze zm.).

Wnioskodawca dokonał porównania proponowanej do zastosowania techniki z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT) i wykazał, że inwestycja spełnia wymagania określone w dokumentach referencyjnych (BREF).

W raporcie o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz w uzupełnieniach do niego zawarto dane i obliczenia wielkości emisji dla następujących źródeł emisji zorganizowanej: linii termicznego przekształcania odpadów - emitor E1, silosów reagentów – emitory E2a, b i c, silosów popiołów (proces zestalania) – emitory E3a, b i c, silosów reagentów (proces zestalania) – emitory E4a, b, c i d, hali zestalania i stabilizacji – emitory E5a i b, hali waloryzacji żużli – emitory E6a, b i c, dwóch agregatów awaryjnych – emitory E7a i b, kotła pomocniczego do produkcji ciepła i prądu na potrzeby własne o mocy 2 MW – emitor E8. Wykonano także obliczenia dla źródeł emisji niezorganizowanej - pojazdów poruszających się po terenie planowanej inwestycji (dowożących odpady, reagenty olej opałowy, wywożących popiół i żużel), 2 ładowarek pracujących na terenie przedsięwzięcia (na placu przyjęcia i czasowego magazynowania żużla oraz na terenie magazynu zbelowanych odpadów) oraz procesu napełniania zbiornika na lekki olej opałowy. Mobilna instalacja rozdrabniania odpadów wielkogabarytowych występujących w strumieniu odpadów o kodzie 20 03 01 może być źródłem emisji niezorganizowanej pyłów do powietrza. Jednakże ze względu na fakt, iż będzie ona wykorzystywana sporadycznie tzn. tylko wtedy, gdy w strumieniu odpadów przeznaczonych do spalania znajdzie się odpad ponadwymiarowy, który mógłby zakłócić normalną pracę ZTUOK, należy uznać, iż ewentualna emisja z ww. instalacji będzie pomijalna i nie będzie miała wpływu na jakość powietrza. Obliczenia wielkości emisji dla linii termicznego przekształcania odpadów zostały wykonane w oparciu o odpowiednio graniczne wielkości emisji wynikające z obowiązujących dla tego typu instalacji standardów emisyjnych określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 22

kwietnia 2011 r. w prawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. z 2011 r. Nr 95, poz. 558) oraz wskazaną ilość emitowanych spalin w wyniku spalania odpadów wynoszącą 57 145 Nm³/h. Przyjęto ponadto, iż maksymalna wielkość emisji z instalacji, wynikająca ze standardów emisyjnych średnich trzydziestominutowych A trwać będzie 1% czasu pracy instalacji tj. 78 godzin w roku. Należy zatem uznać, iż analiza rozprzestrzeniania substancji w powietrzu obejmowała graniczne wielkości emisji jakie zgodnie z obowiązującymi przepisami mogą wystąpić w instalacji. Analiza została zatem wykonana z założeniem najbardziej niekorzystnego oddziaływania instalacji (przyjęte do obliczeń wartości stężeń są wyższe niż deklarowane przez Wykonawcę instalacji). W odniesieniu do metali, aby uwzględnić fakt, że w skrajnym przypadku dany metal może samodzielnie spełnić dany standard emisyjny określony dla sumy metali, w przypadku braku pozostałych składników, przyjęto, że dla każdego z metali, tego typu sytuacja może wystąpić przez 1% czasu pracy instalacji, tj. przez 78 godzin w ciągu roku. W przypadku obliczeń wielkości emisji pyłu przyjęto założenie, że pył PM 10 stanowi 80% frakcji pyłu ogółem, a pył PM 2,5 stanowi 50 % frakcji pyłu PM 10. Wielkość emisji z silosów reagentów (procesu oczyszczania spalin i zestalania) i popiołu, hali stabilizacji i waloryzacji żużli oszacowano na podstawie określonego w Nm³/h przepływu powietrza na emitorze jak i gwarantowanego stężenia pyłu za urządzeniem oczyszczającym. Ponadto, z uwagi na moc kotła pomocniczego do produkcji ciepła i prądu na potrzeby własne (2 MW) w złożonej dokumentacji wykazano, że kocioł ten będzie spełniał obowiązujące dla niego, określone w przepisach prawa, standardy emisyjne z instalacji spalania paliw. Z uwagi na założenia przyjęte w raporcie do obliczeń rozprzestrzeniania substancji w powietrzu, zobowiązano Inwestora, aby spaliny z procesu termicznego przekształcania odpadów, po przejściu przez system oczyszczania odprowadzał otwartym emitorem o wysokości wylotu min. 50 m n.p.t. i średnicy wylotu 1,4 m. Analiza przedłożonej dokumentacji wraz z obliczeniami rozprzestrzeniania w powietrzu substancji emitowanych z terenu planowanej inwestycji tj. chlorowodoru, fluoru, kadmu, talu, rtęci, ołowiu, antymonu, arsenu, chromu, kobaltu, miedzi, manganu, niklu, wanadu, pyłu (PM10 i 2,5), dwutlenku azotu, dwutlenku siarki, tlenku węgla, węglowodorów alifatycznych i aromatycznych wykazała, że wielkości emisji tych substancji nie będą powodować przekroczenia wartości odniesienia w powietrzu określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87), poza terenem, do którego Inwestor posiada tytuł prawny oraz, że będą dotrzymane standardy jakości powietrza określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031). Nie stwierdzono również możliwości wystąpienia przekroczeń dopuszczalnej wartości opadu kadmu i ołowiu. Należy również zauważyć, iż w ww. analizie dokonano także oceny skumulowanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia z innymi przedsięwzięciami znajdującymi się w okolicy poprzez uwzględnienie poziomu tła substancji, co jest zgodne z referencyjną metodyką modelowania poziomów substancji w powietrzu określoną w rozporządzeniu w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu.

W niniejszym postanowieniu zobowiązano Inwestora do wykonania działań wskazanych w punktach: I.2.3, I.2.5, I.2.17, I.2.22, I.2.25, I.2.26, I.3.10, I.3.10, I.3.13– I.3.14, II.2.2 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Prezydenta Miasta Konina z 19 lipca 2010 r., znak: OŚ.7624-17/10. W przedłożonej dokumentacji Inwestor przedstawił załącznik graficzny z lokalizacją czujników temperatury w komorze spalania, w związku z powyższym zmieniono warunek I.2.4 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Inwestor doprecyzował również rodzaj substancji reaktywnej wykorzystywanej w metodzie selektywnej redukcji niekatalitycznej SNCR, w związku z powyższym zmieniono warunek I.2.19 ww. decyzji. Warunek I.2.21 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zobowiązał

natomiast Inwestora do prowadzenia odpylania spalin z zastosowaniem filtrów workowych o najwyższej dostępnej skuteczności. Skuteczność ta miała zostać określona na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko przeprowadzanej na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę. Jednakże Inwestor w uzupełnieniu raportu zagwarantował, iż blok oczyszczania spalin zainstalowany w ZTUOK zapewni ograniczenie emisji pyłu poniżej 10 mg/Nm^3 . Wartość 10 mg/Nm^3 odpowiada wartości standardu emisyjnego dla pyłu, określonego w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 22 kwietnia 2011 r. w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. 2011 r. Nr 95, poz. 558) dla instalacji spalania odpadów. W związku z powyższym w niniejszym postanowieniu odstąpiono od określania warunku dotyczącego skuteczności odpylania spalin z instalacji ZTUOK. Żużel tworzący się w palenisku kotła, transportowany będzie za pomocą układu ruchomego rusztu do odżuźlacza z zamknięciem wodnym, skąd przy użyciu zamontowanego w nim przenośnika zgrzeblowego łańcuchowego trafi do rozdzielacza, a następnie na transporter taśmowy przenoszący żużel na plac przyjęcia żużla. W przypadku, gdy instalacja waloryzacji nie będzie pracować, żużel kierowany będzie transportem taśmowym do bunkra żużla. Wilgotność żużli po przejściu przez kąpiel wodną wyniesie do 70 %. Aby zapobiec niekontrolowanemu pyleniu w trakcie transportu żużla z odżuźlacza na plac przejęcia żużla zobowiązano Inwestora do zaprojektowania przenośnika skośnego, za pomocą którego będzie realizowany ww. transport, jako przykrytego. W ramach ponownej oceny doprecyzowano także warunek I.2.23 i I.3.11 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i zobowiązano Inwestora, aby wszystkie prace związane z przetwarzaniem żużli i popiołów paleniskowych prowadził w oddzielnej hali. Ponadto, zobowiązano go, aby w budynku waloryzacji żużla zastosował rozdział lokalnego odciągu (w miejscach, gdzie dochodzić będzie do podwyższonego pylenia) od systemu wentylacji, a dla każdego punktu emisyjnego zastosował filtry workowe o gwarantowanym stężeniu pyłów za filtrem nie wyższym niż 10 mg/Nm^3 . Z uwagi na określenie skuteczności filtrów workowych jakie mają być zastosowane na wylotach silosów sorbentu, cementu i węgla aktywnego w niniejszym postanowieniu doprecyzowano również warunek I.2.24 i I.3.12 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Kierując się koniecznością weryfikacji rozwiązań projektowych i zastosowanego do obliczeń modelu matematycznego, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu uznał za konieczne uszczegółowienie warunku II.2.3 i II.2.5 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i zobowiązał Inwestora do wykonania obliczeń rozprzestrzeniania substancji w powietrzu z uwzględnieniem najmniej korzystnych wyników pomiarów wielkości emisji uzyskanych w ramach wstępnych pomiarów wykonanych na podstawie art. 147 ust. 4 z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.) lub w ramach obowiązkowego monitoringu wynikającego z przepisów szczególnych. Analizę rozprzestrzeniania substancji w powietrzu Inwestor winien wykonać w oparciu o aktualnie obowiązujące, referencyjne metodyki modelowania poziomów substancji w powietrzu. Wyniki tych obliczeń Inwestor winien przedstawić Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oraz właściwemu organowi ochrony środowiska w terminie trzech miesięcy od oddania obiektu do użytkowania. W niniejszym postanowieniu zobowiązano również Inwestora, aby na wylotach zbiorników odpadów niebezpiecznych (popiołów lotnych z lejów pod kotłem i ekonomizerem oraz z instalacji do oczyszczania spalin) zastosował filtry workowe o gwarantowanym stężeniu pyłów za filtrem nie wyższym niż 10 mg/Nm^3 oraz wyposażył zbiorniki w urządzenia pozwalające na pneumatyczne pobieranie ich zawartości. W przedstawionym raporcie i uzupełnieniu do niego została opisana w sposób wyczerpujący konkretna metoda zestalania i stabilizacji popiołów lotnych. Ponadto wskazano, iż w budynku zestalania i chemicznej stabilizacji popiołów lotnych i stałych produktów oczyszczania spalin będzie zastosowany rozdział lokalnego odciągu (w miejscach gdzie dochodzić będzie do podwyższonego pylenia) od systemu wentylacji. Dla każdego punktu emisyjnego

zastosowane zostaną filtry workowe o gwarantowanym stężeniu pyłów za filtrem nie wyższym niż 10 mg/Nm^3 . Powyższe zostało wpisane jako warunek realizacji przedmiotowej inwestycji. Hala wyładunkowa i bunkier będą źródłem powstawania odorów i niezorganizowanej emisji substancji do powietrza. Jednakże, aby uniknąć przedostawania się na zewnątrz niekontrolowanej emisji, w hali i bunkrze zastosowane będzie podciśnienie. Powietrze pobierane z bunkra i jednocześnie z hali będzie wykorzystywane w procesie spalania co zagwarantuje niewydotowanie się odorów i innych substancji na zewnątrz instalacji. Aby zapobiec niekontrolowanemu rozprzestrzenianiu się substancji odorowych poza przestrzeń bunkra i hali wyładunkowej w okresie przerw w funkcjonowaniu linii spalania odpadów zobowiązano Inwestora do zaprojektowania i wybudowania dodatkowego zespołu wentylacyjnego umożliwiającego czerpanie powietrza z przestrzeni bunkra i odprowadzającego go do komina wentylacyjnego wyposażonego w filtr workowy za którym znajdować się będzie filtr węglowy do pochłaniania odorów.

Inwestor nie przewiduje w ZTUOK spalania odpadów zawierających powyżej 1 % związków chlorowcoorganicznych przeliczonych na chlor, ponieważ zawartość związków chlorowcoorganicznych przeliczonych na chlor w dostarczanych odpadach w normalnych warunkach pracy instalacji nie powinna przekraczać 1 %. Z informacji przedstawionych w złożonej dokumentacji wynika, iż weryfikacji zawartości chloru w przyjmowanych odpadach będzie dokonywać się na podstawie prowadzonego ciągłego monitoringu spalin nieoczyszczonych za kotłem, przed wprowadzeniem spalin do systemu oczyszczania. W przypadku, gdy zostanie stwierdzone, że odpady spalane zawierają powyżej 1 % związków chlorowcoorganicznych przeliczonych na chlor instalacja zostanie automatycznie wyłączona w następujący sposób: zaprzestanie podawania paliwa (odpadów) do pieca, dopalenie odpadów znajdujących się w piecu (na ruszcie), oczyszczenie spalin ze spalanych odpadów znajdujących się w piecu w systemie oczyszczania spalin i odprowadzenie do atmosfery, wygaszenie instalacji. Procedura wyłączenia instalacji będzie zgodna z rozporządzeniem w sprawie standardów emisyjnych z instalacji. Odpady zgromadzone w bunkrze, które przed wyłączeniem instalacji nie będą spalane zostaną wymieszane z dodatkową partią odpadów (homogenizacja składu) w celu obniżenia zawartości związków chlorowcoorganicznych przeliczonych na chlor poniżej 1 % w strumieniu odpadów. Należy również zaznaczyć, iż rozwiązania jakie Inwestor zamierza zastosować, które pozwolą na określenie zawartości chloru w przyjmowanych odpadach zostały wpisane jako warunki realizacji inwestycji. Spełnienie powyższych warunków oraz założeń zawartych w raporcie i uzupełnieniu do niego, a także wykonanie pozostałych warunków przedmiotowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zapewni dotrzymanie wymagań w zakresie ochrony powietrza określonych w prawie.

W związku z przedmiotowym przedsięwzięciem będą wytwarzane odpady, zarówno niebezpieczne, jak i inne niż niebezpieczne. Gospodarowanie odpadami na poszczególnych etapach inwestycji będzie zgodne z wymaganiami określonymi w przepisach prawa. Część odpadów wymienionych w raporcie, będzie wytwarzana przez firmy świadczące usługi w myśl definicji określonej w art. 3, ust. 1, pkt 32 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r., poz. 21). Pozostałe wytwarzane na terenie zakładu odpady będą magazynowane selektywnie w wydzielonych miejscach, w sposób zabezpieczający środowisko gruntowo-wodne przed ewentualnymi zanieczyszczeniami oraz będą przekazywane w pierwszej kolejności do odzysku podmiotom posiadającym wymagane prawem zezwolenia w zakresie gospodarowania odpadami. W przypadku, kiedy nie będzie takiej możliwości, wytworzone odpady będą przekazywane do unieszkodliwiania. W związku z informacją zawartą w raporcie, że przedmiotowa inwestycja wiązać się może z wytwarzaniem odpadów o kodzie 19 01 10* - zużyty węgiel aktywny, nałożono na Inwestora

warunek, aby wraz z innymi odpadami, tzn. odpadami stałymi z oczyszczania gazów odlotowych o kodzie 19 01 07*, popiołami lotne zawierającymi substancje niebezpieczne o kodzie 19 01 13* oraz pyłami z kotłów zawierającymi substancje niebezpieczne o kodzie 19 01 15* przekształcał je w instalacji zestalania i chemicznej stabilizacji odpadów o wydajności 7 000 Mg/rok oraz, aby transportował je do hali zestalania i chemicznej stabilizacji za pomocą przenośników, w sposób uniemożliwiający emisję substancji do powietrza. W raporcie o oddziaływaniu na środowisko i jego uzupełnieniu Inwestor zaproponował inny, niż na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach sposób magazynowania odpadów zestalonych i po chemicznej stabilizacji. W związku z tym, zobowiązano Inwestora, aby odpady po procesie zestalania i chemicznej stabilizacji, podczas wstępnej fazy dojrzewania magazynował w wydzielonym miejscu na terenie hali zestalania i chemicznej stabilizacji, a następnie przed przekazaniem do unieszkodliwiania poprzez składowanie, w hali magazynowania odpadów po zestalaniu i stabilizacji. Ponadto, nałożono warunek, aby posadzka w miejscach magazynowania ww. odpadów wykonana zostanie w sposób uniemożliwiający przenikanie substancji do środowiska gruntowo-wodnego. Inwestor na etapie ponownej oceny, przeanalizował sposób postępowania z przyjętymi na teren zakładu odpadami w przypadku przestoju lub awarii instalacji termicznego przekształcania odpadów, które w powyższych przypadkach będą belowane i foliowane, a następnie magazynowane na szczelnym, wybetonowanym i skanalizowanym placu magazynowym na terenie zakładu. Po ponownym uruchomieniu instalacji zafoliowane odpady, poddawane będą termicznej obróbce po uprzednim rozdrobieniu w bunkrze chwytakami suwnicy. Organ uznał, że jest to rozwiązanie korzystniejsze w punkcie widzenia ochrony środowiska, w związku z tym w miejsce warunków I.2.37 i I.3.22 ww. decyzji nałożył na Inwestora obowiązek, aby w sytuacjach awaryjnych i podczas przestojów zakładu, przyjęte odpady belował i foliował, a następnie magazynował na szczelnym, wybetonowanym i skanalizowanym placu magazynowym na terenie zakładu, a po ponownym uruchomieniu instalacji zafoliowane odpady, poddawał termicznej obróbce po uprzednim rozdrobieniu w bunkrze chwytakami suwnicy. Biorąc pod uwagę możliwość magazynowania odpadów podczas przestojów na placu magazynowym odpadów zafoliowanych, nałożono warunek, aby podczas normalnego funkcjonowania zakładu odpady komunalne i z mechanicznej obróbki przyjmowane i magazynowane były wyłącznie w bunkrze, co wiąże się ze zmianą warunku I.2.33 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Z przedstawionych dokumentów wynika, że plac sezonowania i czasowego magazynowania żużli będzie szczelny, obudowany z trzech stron i zadaszony oraz wyposażony w układ pozwalający na ujęcie i odprowadzenie potencjalnych wód odciekowych. Powyższy zapis, znalazł odzwierciedlenie jako warunek realizacji przedmiotowej inwestycji. Dodatkowo nałożono na Inwestora warunek, aby niedopalone pozostałości odpadów, wysegregowane, podczas ręcznej separacji na etapie waloryzacji żużla, magazynował w szczelnych kontenerach, a następnie zwracał do procesu termicznego przekształcania odpadów (bunkra). Ponadto, zobowiązano Inwestora do wykonania działań wskazanych w punktach: I.2.2, I.2.7– I.2.11, I.2.15, I.2.38, I.3.3, I.3.5, I.3.6, I.3.8, II.2.6 decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Prezydenta Miasta Konina z 19 lipca 2010 r., znak: OŚ.7624-17/10. Przy założeniu, że Inwestor będzie realizował planowane przedsięwzięcie zgodnie z zapisami w raporcie i warunkami niniejszego postanowienia, a także ustalonymi warunkami realizacji przedsięwzięcia zawartymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Prezydenta Miasta Konina z 19 lipca 2010 r., znak: OŚ.7624-17/10, inwestycja nie będzie naruszać prawa w zakresie gospodarki odpadami.

Z przedstawionych w raporcie oraz uzupełnieniu do raportu informacji wynika, iż przedmiotowa inwestycja zlokalizowana będzie poza obszarami głównych zbiorników wód podziemnych. Najbliżej położony zbiornik GZWP nr 151 Zbiornik Turek-Konin-Koło zlokalizowany jest w odległości około 2,2 km na wschód od terenu przedmiotowego

przedsięwzięcia. W granicach miasta Konin można wyróżnić trzy piętra wodonośne: czwartorzędowe, trzeciorzędowe oraz kredowe. Głównym użytkowym poziomem wodonośnym jest poziom górnokredowy, zalegający na głębokości od 20 do 50 m p.p.t. Wykształcony jest w postaci margli oraz wapieni, w stropie których zalegają trzeciorzędowe gliny zwałowe, stanowiące naturalną barierę przed przedostawaniem się potencjalnych zanieczyszczeń z powierzchni terenu. Na ww. poziomie bazują najbliżej położone ujęcia wód podziemnych. Należą do nich: ujęcie zakładowe Elektrowni „Konin” w Gosławicach zlokalizowane w odległości około 800 m na północny-zachód oraz ujęcia komunalne w Gosławicach i Malińcu, położone w odległości około 1,5 km, odpowiednio na północny-zachód oraz południowy-zachód do terenu planowanej inwestycji. Sieć hydrograficzna miasta Konin związana jest z rzeką Wartą, która przepływa w odległości około 6 km na południe oraz Kanalem Ślesińskim, który przepływa w odległości około 1,2 km na wschód od terenu zakładu. Ponadto, na wschodzie w odległości około 1,4 km biegnie kanał Warta – Gopło, łączący Wartę z Jeziorem Pątnowskim. Biorąc pod uwagę rodzaj oraz skalę planowanego przedsięwzięcia zobowiązano Inwestora do wykonania działania wskazanego w punkcie II.2.1 decyzji o środowiskowych uwarunkowanych Nr 13 z dnia 19.07.2010 r., znak: OŚ.7624-17/10, dotyczącego prowadzenia monitoringu wód podziemnych.

Pobór wody na potrzeby działania Zakładu Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów realizowany będzie z dwóch źródeł. Woda na cele socjalno-bytowe, na potrzeby działania laboratorium oraz do stacji uzdatnia wody (wytwarzanie pary, woda chłodząca, woda grzewcza) będzie pobierana z miejskiej sieci wodociągowej, natomiast woda przeznaczona do uzupełniania zbiornika wody procesowej, okresowego płukania i mycia urządzeń, pomieszczeń, placów, itp. oraz uzupełniania zbiornika ppoż. po ewentualnej akcji gaśniczej będzie pobierana z Zakładu Utylizacji Odpadów przy ul. Sulańskiej. Eksploatacja przedmiotowej inwestycji będzie się wiązała z powstawaniem ścieków bytowych, przemysłowych oraz ścieków w postaci wód opadowych i roztopowych. Ścieki bytowe, pochodzące z zaplecza socjalnego zlokalizowanego na terenie zakładu, ścieki z mycia powierzchni w budynku stabilizacji i zestalania popiołów oraz ścieki powstające w bunkrze przeznaczonym do tymczasowego magazynowania odpadów (wody odciekowe) odprowadzane będą do zbiorczej sieci kanalizacji miejskiej, na warunkach uzgodnionych z zarządcą sieci – Przedsiębiorstwem Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Koninie. Wody odciekowe z bunkra, przed odprowadzeniem do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej, podczyszczane będą w zakładowej podczyszczalni ścieków przemysłowych nr 2. Trafiające do tego układu podczyszczającego ścieki poddawane będą procesom stabilizacji, sedymentacji oraz oczyszczania na filtrze. Ocieki z placu przyjęcia żużła, magazynu sezonowania i czasowego składowania żużła oraz ścieki z mycia powierzchni w budynku waloryzacji żużła, po podczyszczeniu w osadniku i separatorze substancji ropopochodnych, będą zawracane do procesu gaszenia żużła. Dzięki zastosowaniu pół-suchej metody oczyszczania spalin wyeliminowana zostanie emisja ścieków przemysłowych, mogących powstawać w wyniku przebiegu tego procesu przy wyborze metody mokrej. Woda dodawana do reaktora wchodzącego w skład pół-suchego systemu oczyszczania spalin będzie wyparowywać i w postaci pary wodnej zmieszanej z oczyszczonymi spalinami odprowadzana będzie do atmosfery. Ścieki z czyszczenia filtrów stacji uzdatniania wody, z odmulania kotłów oraz ścieki z mycia powierzchni w kotłowni i hali wyładunkowej będą oczyszczane w zakładowej podczyszczalni ścieków przemysłowych nr 1 składającej się z wysokosprawnego osadnika OS1 i separatora substancji ropopochodnych SR2 i odprowadzane do szczelnego zbiornika retencyjno-przeciwpowozarowego. Jak wynika z raportu, wszystkie wody opadowe i roztopowe z terenów utwardzonych i zadaszonych zakładu ujmowane będą przez wewnętrzny system kanalizacji deszczowej, oczyszczane w separatorze substancji ropopochodnych SR1 zintegrowanym z osadnikiem i odprowadzane do szczelnego

zbiornika retencyjno-przeciwpożarowego. Dobrano separator o przepływie nominalnym 50 l/s i przepływie maksymalnym 250 l/s wyposażony w automatyczne zamknięcie zapobiegające wypłynięciu substancji ropopochodnych poza separator. W ramach realizacji przedmiotowej inwestycji wykonany zostanie szczelny zbiornik podziemny o pojemności 1500 m³ przeznaczony do gromadzenia oczyszczonych wód opadowych i roztopowych oraz oczyszczonych ścieków z czyszczenia filtrów stacji uzdatniania wody, z odmulania kotłowni i z mycia powierzchni w kotłowni i hali wyładunkowej. Projektowany zbiornik, przy normalnej pracy zakładu i normalnych warunkach pogodowych (także przy uwzględnieniu deszczu nawalnego), posiadać będzie pojemność retencyjną zapewniającą przyjęcie wszystkich strumieni ścieków w podanych w raporcie ilościach. Pojemność dyspozycyjna zbiornika na przejście deszczu nawalnego o czasie trwania 15 minut będzie wynosić 680 m³. Instalacja doprowadzająca wodę sieciową do zbiornika będzie wyposażona w układ odcinający jej dopływ w sytuacji maksymalnego napełnienia zbiornika. Ponadto, na wypadek wystąpienia sytuacji awaryjnej i przepełnienia zbiornika, będzie on wyposażony w przelew awaryjny zabezpieczony klapą burzową. Nadmiar wód ze zbiornika skierowany zostanie do rowu otwartego z wylotem do kanału Warta-Gopło. Zgodnie z informacjami przedstawionymi w raporcie, zgromadzone w zbiorniku oczyszczone ścieki będą spełniały warunki rozporządzenia Ministra Środowiska z 24 lipca 2006 r. w sprawie warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. z 2006 r. Nr 98, poz. 984 ze m.). Na opisany sposób zagospodarowania nadmiaru ścieków ze zbiornika Inwestor zobowiązany będzie uzyskać pozwolenie wodnoprawne. Należy zaznaczyć, że analiza bilansu zaopatrzenia zakładu w wodę wykazała, że strumienie oczyszczonych ścieków stanowiąc będą niewielką część wód zasilających przedmiotowy zbiornik, z którego, w normalnych warunkach pracy zakładu, w sposób ciągły będzie pobierana woda technologiczna. Zbiornik zasilany będzie w przeważającej ilości z sieci wodociągowej. Miejscem stanowiącym potencjalne źródło emisji wymagających odpowiedniego zagospodarowania ścieków może być bunkier, do którego wyładowywane będą dowożone na teren zakładu zmieszane odpady komunalne. W związku z tym, że odpady magazynowane będą w przedmiotowym obiekcie przez okres 4 – 5 dób, istnieje możliwość powstawania wód odciekowych, wypływających z zalegającej masy odpadów. W celu zagwarantowania dostatecznej ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem, zaprojektowano bunkier w sposób zapewniający pełną izolację jego wnętrza od gruntu. Zostanie to zrealizowane poprzez wybetonowanie bunkra i nadanie mu charakteru szczelnej wanny zagłębionej w terenie. Gospodarka wodno-ściekowa na terenie projektowanego zakładu prowadzona będzie w oparciu o rozwiązania ukierunkowane na racjonalne zużycie wody oraz maksymalne ograniczenie emisji ścieków do kanalizacji sanitarnej i do środowiska poprzez ich oczyszczenie i wykorzystanie w kolejnych etapach procesu technologicznego w zakładzie. Z uwagi na przyjęte na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko rozwiązania w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, w niniejszym postanowieniu zmienione zostały warunki I.2.27 – I.2.29 i I.2.31 – I.2.32 oraz warunki II.3.4 i II.3.15 – II.3.18 decyzji o środowiskowych uwarunkowanych Nr 13 z dnia 19.07.2010 r., znak: OŚ.7624-17/10. Ponadto, zobowiązano Inwestora do wykonania działania wskazanego w punkcie I.2.30 ww. decyzji.

Zgodnie z art. 81 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko przeanalizowano wpływ przedmiotowego przedsięwzięcia na cele środowiskowe zawarte w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry. Omawiana inwestycja zlokalizowana będzie w granicach Jednolitych Części Wód Podziemnych JCWPd nr 64 – Region wodny Warty o powierzchni 1 850 km². Według

monitoringu diagnostycznego 2011 ocena jej stanu ilościowego jest zła, chemicznego dobra, natomiast ocenę ryzyka określono jako zagrożony nieosiągnięciem celów środowiskowych. Ponadto, przedsięwzięcie będzie realizowane w zlewni Jednolitej Części Wód Powierzchniowych „Kanał Ślesiński od jez. Pątnowskiego do ujścia” o kodzie PLRW6000018349, statusie „sztuczna część wód”, o słabym stanie, zagrożonej nieosiągnięciem celów środowiskowych z uwagi na silne zmiany morfologiczne cieku. Po szczegółowym przeanalizowaniu materiałów dotyczących budowy geologicznej, warunków hydrogeologicznych oraz uwzględniając lokalizację przedmiotowego przedsięwzięcia poza obszarami objętymi ochroną w tym strefami ochronnymi ujęć wód i obszarami ochronnymi zbiorników wód śródlądowych, wzięwszy pod uwagę rodzaj przedmiotowego przedsięwzięcia oraz planowane rozwiązania chroniące środowisko gruntowo-wodne, w tym rozwiązania w zakresie gospodarki wodno-ściekowej i magazynowania oraz postępowania z odpadami, nie przewiduje się znaczącego, negatywnego oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne, w tym wody podziemne i powierzchniowe. W związku z powyższym należy uznać, że realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie będzie miała negatywnego wpływu na osiągnięcie celów środowiskowych określonych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry.

Przedsięwzięcie zlokalizowane zostanie na terenie o charakterze przemysłowym. W bezpośrednim sąsiedztwie terenu inwestycji znajdują się tereny sortowni odpadów, istniejącego składowiska odpadów innych niż niebezpieczne oraz tereny Huty Aluminium. Są to tereny dla których nie określa się dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Natomiast najbliższe tereny wymagające ochrony akustycznej zaczynają się w odległości 1 km na północ od granic przedsięwzięcia. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120, poz. 826 ze zm.) tereny te zalicza się do terenów zabudowy zagrodowej. W analizach akustycznych uwzględniono źródła hałasu związane z transportem odpadów oraz produktów końcowych procesu spalania po terenie zakładu, wentylatory oraz urządzenia mechaniczne składające się na instalację, zlokalizowane w większości przypadku w halach i budynkach częściowo lub całkowicie zamkniętych. Do obliczeń przyjęto określone założenia eksploatacyjne i projektowe wpływające na wielkość emisji hałasu do środowiska. Podano, iż wszystkie źródła hałasu typu budynek będą obiektami o charakterze zamkniętym o odpowiedniej izolacyjności akustycznej przegród zewnętrznych. Poziom hałasu wewnątrz pomieszczeń, w większości przypadków ustalono na podstawie znajomości parametrów akustycznych urządzeń, które zostaną zainstalowane w budynku, a w przypadku pomieszczeń, w których utworzone zostaną stanowiska pracy, określono wymagania co do poziomu hałasu danych urządzeń nie przekraczającego wartości 85 dB. W przypadku przekroczenia przez urządzenie poziomu 85 dB wymagane będzie zastosowanie izolacji dźwiękochłonnej, która nie będzie stanowić przeszkody w czasie normalnej eksploatacji tych urządzeń. Podano także, iż hala zestalania i chemicznej stabilizacji oraz hala waloryzacji żużla nie będą stanowić w porze nocnej źródła hałasu. Założono bowiem, iż główne źródła hałasu pracujące wewnątrz tych obiektów, a także urządzenia wentylacyjne zlokalizowane na tych obiektach funkcjonować będą wyłącznie w porze dziennej, tj. w godzinach między 6:00, a 22:00. W obliczeniach akustycznych uwzględniono także, iż pojazdy ciężarowe obsługujące przedmiotowe przedsięwzięcie poruszać się będą po terenie zakładu także wyłącznie w porze dziennej. W związku z tym, powyższe założenia znalazły odzwierciedlenie w warunkach nałożonych na Inwestora w niniejszym postanowieniu. Analiza akustyczna wykazała, że przy tak określonych parametrach eksploatacyjnych i projektowych, przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie powodować przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na najbliższej położonych terenach objętych ochroną akustyczną, określonych zgodnie z rozporządzeniem Ministra w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w

środowisku. Prognozowany równoważny poziom hałasu na granicy najbliższych terenów chronionych akustycznie wyniesie w porze daytimej, $L_{Aeq D} = 39,4$ dB(A), a w porze nocnej, $L_{Aeq N} = 38,8$ dB. Wykonując analizę akustyczną Inwestor, poza oddziaływaniem akustycznym związanym z funkcjonowaniem instalacji oraz ruchem kołowym na terenie zakładu, ocenił również przewidywany wpływ pośredni będący wynikiem eksploatacji istniejących dróg dojazdowych do zakładu. Dojazd do zakładu będzie realizowany z ulicy Przemysłowej, poprzez ul. Hutniczą do ul. Sulańskiej, skąd prowadzi lokalna droga dojazdowa. Wzdłuż ulicy Hutniczej i Sulańskiej nie występują tereny wymagające ochrony akustycznej. Ulica Przemysłowa stanowi drogę krajową nr 25, która charakteryzuje się znacznym natężeniem ruchu, w tym dużym udziałem pojazdów ciężarowych. Wprowadzenie dodatkowo 57 pojazdów w porze daytimej nie spowoduje znaczących zmian w klimacie akustycznym terenów leżących wzdłuż tej drogi. Ocenie poddano także oddziaływanie skumulowane, poprzez uwzględnienie w analizie aktualnego tła akustycznego panującego na analizowanym obszarze. Jak wykazały analizy, oddziaływanie przedmiotowego przedsięwzięcia na tereny wymagające ochrony akustycznej będzie poniżej istniejące tła akustycznego. Niemniej jednak, w wyniku eksploatacji przedsięwzięcia, klimat akustyczny na terenach chronionych akustycznie, położonych najbliżej inwestycji ulegnie zmianie. W porze daytimej prognozuje się wzrost o 0,1 dB, a w porze nocnej o 1,2 dB, przy czym, nie spowoduje to przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu. W odniesieniu do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, na etapie uzgodnienia uszczegółowiono warunki określone w tej decyzji, dotyczące m.in. prowadzenia robót budowlanych, dopuszczając prowadzenie czynności związanych z budową instalacji w porze nocnej, które ze względów technologicznych nie mogą zostać wykonane w innym czasie. Ponadto, dodano warunki związane bezpośrednio z parametrami eksploatacyjnymi instalacji, które nie były dokładnie znane na etapie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a które mają bezpośredni wpływ na wielkość oddziaływania zakładu. Ponadto, z uwagi na wysoki poziom tła akustycznego przedmiotowego terenu odstąpiono od konieczności wykonania działania określonego w punkcie II.2.4 i II.2.5 ww. decyzji.

Zgodnie z informacją przedstawioną dokumentacji, zakład nie będzie się zaliczać do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz.U. 2002 nr 58, poz. 535 z późn. zm.).

Planowana inwestycja zlokalizowana będzie poza formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013, poz. 627 ze zm.). W odległości ok. 4 km od miejsca lokalizacji przedsięwzięcia znajduje się obszar specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty PLB300002 natomiast w odległości ok. 5 km znajdują się obszary mające znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Nadwarciańska PLH300009 oraz Puszcza Bieniszewska PLH300011. Jak wynika z informacji zawartych w raporcie inwestycja zlokalizowana będzie na terenach przemysłowych w sąsiedztwie m.in. terenów Huty Aluminium, składowiska odpadów, sortowni odpadów. Biorąc powyższe pod uwagę, przy założeniu, że zachowane będą standardy jakości środowiska, nie przewiduje się znacząco negatywnego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na integralność obszarów a także na siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin i zwierząt, dla ochrony których wyznaczone zostały ww. obszary Natura 2000. Nie stwierdzono możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

Realizacja przedsięwzięcia nie spowoduje naruszenia wymagań ochrony środowiska zawartych w obowiązujących przepisach, jeśli spełnione będą warunki określone w niniejszym postanowieniu.

Planowana inwestycja nie będzie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

Pouczenie

W związku z art. 90 ust 8 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie.

Regionalny Dyrektor
Ochrony Środowiska
w Poznaniu
Jolanta Ratajczak

Otrzymują:

- I. Prezydent Miasta Konina, plac Wolności 1, 62-500 Konin
- II. Pełnomocnik - Pan Michał Ciupak, ILF Consulting Engineers Polska sp. z o.o., ul. Osmańska 12, 02-823 Warszawa
- III. Strony postępowania:
  1. ARCELORMITTAL DISTRIBUTION POLAND Sp. z o.o., ul. Stalowa 1, 40-610 Katowice
- IV. aa